

Gurmani na snijegu

Baš uoči početka ovogodišnje skijaške sezone restoranu Mayer's u, Hrvatima dobro poznatom, austrijskom zimovalištu Zell am See pripisana je i druga Michelinova zvjezdica, učinivši od *chefe* Andreasa Mayera kuharsku zvijezdu. Jer, nije prošlo samo vrijeme podgrijanih sarmi nego i *à la carte* jelovnika, pa se od posjeta restoranu očekuje doživljaj, a od *chefe* kreativnost i originalnost

PIŠE VELIMIR CINDRIĆ

MALO PRIJE PODNEVA idiličnu tišinu oko dvorca Prielau u čuvenom austrijskom zimovalištu Zell am See narušava zvuk helikoptera. Nekoliko minuta poslije promatramo kako mala letjelica, koja je u dvadesetak minuta stigla iz Münchena, iz pravca jezera slijeće na tratinu uz dvorac. Iz nje izlazi četveročlano društvo koje je ovamo došlo ručati.

Da bi se, ako niste ekscentrični bogataš, u Münchenu unajmio helikopter radi ručka u Zell am Seeu, mora postojati zaista dobar razlog. U slučaju impozantnog dvorca Prielau na posjedu obitelji Porsche, u kojem luksuzni hotel od desetak soba vodi **Anette Mayer**, razlog je omanja zgrada prekoputa ulaza u dvorac u kojoj Anettin suprug, **Andreas**, najnovija austrijska kuharska zvijezda, vodi restoran Mayer's, koji je nakon samo sedam mjeseci rada priskrbio prestižnu Michelinovu zvjezdicu.

Nekoliko mjeseci od našeg prvog posjeta, kada smo u Mayer'su ručali u polupunoj dvorani, stanje se posve izmjenilo i sve se teže dolazi do stola. Naime, krajem studenog restoranu je u novom Michelinovu izdanju za Austriju, baš kao naručeno uoči ovogodišnje

OBITELJSKI POSAO Luksuzni hotel u dvoru Prielau vodi sposobna Anette Mayer, ali razlog posjeta pravih gurmanna omanja je zgrada prekoputa glavnog ulaza - restoran koji vodi njezin muž

FOTOGRAFIJE FOTO BAUER, SAALFELDEN

VLASTITI PRISTUP Chef Mayer se, neopterećen nacionalnom, pućkom austrijskom, bavi osobnom i inovativnom verzijom klasične francuske, ili drukčije - suvremene svjetske kuhinje

skijaške sezone, pripisana još jedna zvezdica, čime se vinuo u sam austrijski vrh – među samo šest restorana ovoga ranga (Austrija nema restorana s tri Michelinove zvjezdice). Samim time, što će posebno obradovati skijaše gurmane, Mayer's se, uz već dobro poznate restorane Hubertus u Filzmoosu i onaj braće Obauer u Werfenu, svrstao i u prvu ligu austrijskih alpskih restorana.

Tako će svi koji ove zime budu boravili u Schladmingu, Altenmarktu, Flachauu, St. Johannu, Saalbach Hinterglemmu, Kaprunu, Zell am Seeu i ostalim obližnjim skijalištima, kao luksuzni predah od hotelske hrane, imati mogućnost birati između tri vrhunska restaurana. Dani kad su se u aparanima podgrijavale sarme i po seoskim gostonionicama jeli turistički meniji očito su dalekoiza nas.

"Turist koji je ovdje na odmoru može birati. Neki će puta biti raspoložen otici do Johanne Maier, nekad će mu više odgovarati ono što rade Obaueri, a nekad će reći: idemo danas kod Andreasa Mayera. Na sva tri mesta ljudi će jesti izvrsno, vrlo maštovita i originalna, posve različita jela, koja su i ogledalo stila šefa kuhinje. O tome odlučuje samo trenutno raspoloženje. Baš kao što inače jednu večer odlučite jesti u talijanskom, a drugu u japanskom restoranu", kaže **Anette Mayer**.

PRAVA ZVIJEZDA OVDJE JE njegov suprug **Andreas Mayer**, jedan od najboljih austrijskih *chefova*, čiji je restoran u zgraditi pokraj dvorca poligon na kojem suvereno i s vrlo osobenim stilom neprestano kreira nova i iznimno rafinirana jela koja oduševljuju. Na njegovoj kuharskoj paleti pomno su razvrstane prvoklasne namirnice – divljac koju osobno love članovi obitelji Porsche, riba iz obližnjih brzaca, meso lokalnih biouzgajivača, povrće i začinske trave iz vlastitog vrta...

"Sve temeljim na svježim lokalnim namirnicama, i to samo sezonskim. Gljive, recimo, pripremam samo kad ih ima u šumi, a meso i ribu nabavljam isključivo iz regije. Zanima me jedino proizvod vrhunske kvalitete koji je stalno dostupan. Ako kod mene probate teleći kotlet i svidi vam se, ja ću vam, kad ponovno dođete, moći ponuditi to jelo potpuno iste kvalitete jer su moji izvori namirnica konzistentno vrhunski. To je temelj koji mi je iznimno važan i na kojem onda mogu graditi kuhinju vlastita stila", tvrdi

NEŠTO POSVE NOVO MOŽE SE VRLO RIJETKO KREIRATI, ALI S NOVIM JE KOMBINACIJAMA DRUKČIJE: DO NJIH SE DOLAZI SAMO RADOM I RAZMIŠLJANJEM

raditi ludosti i kombinirati bananu i kavijar", kaže Andreas, čija je najnovija kreacija že od jabuke s bosiljkom. "Sve mora imati neku logiku do koje ste došli dugogodišnjim radom i razmišljanjem."

Treba mu vjerovati, jer je u kuhinji počeo raditi još kao dječak i prošao sve etape u učenju zanata. Iznimno mukotrpni put. Uz talent koji izdvaja odlične od vrhunskih kuhara, presudan je bio i rad s nekolicinom najpoznatijih europskih *chefova* u restoranima s dvije i tri Michelinove zvjezdice, posebno južnotirolskim majstorom Heinzom Winklerom i legendarnim Eckartom Witzigmannom (Bocuseov učenik i pionir *nouvelle cuisine* na njemačkom govorom području; prema Gault Millauu, austrijski "chef stoljeća").

"U svakoj od tih kuhinja naučio sam nešto drugo. U Düsseldoru sam radio kod Jean-Claudea Bourgueila, također *chefa* s tri Michelinove zvjezdice, i od njega sam naučio kako ne treba postupati sa suradnicima. Winkler mi je pokazao kako raditi ekonomično, a od Witzigmanna sam naučio kako zapravo kuhati. No, ako ste

pametni, od svakog *chefa* preuzmete ono u čemu je najbolji, izbjegavate njegove mane i stalno nado-gradujete znanje, pa onda sve to prilagodite sebi i interpretirate na svoj način", objašnjava Mayer.

U DANAŠNJEM SVIJETU GASTRONOMIJE, gdje se brzo izmjenjuju kuharske zvijezde i trendovi, sve je teže biti drugačiji. Mayer je itekako svjetan potrebe stvaranja vlastita stila i stalnog razvoja. "Bitno je da nikad ne zastanete. Ja, recimo, danas kuham potpuno drukčije nego prije deset godina. Polako se razvijaš, mijenjaš stvari pomalo i razviješ vlastiti stil – način na koji kuhaš samo ti i svoji suradnici, koji će jednoga dana otici i onda taj stil pretvoriti u nešto drugo. Kad ljudi dolaze k meni jesti, dolaze jesti ono što ja kuham – moja originalna jela ili moje interpretacije nekih klasičnih kombinacija. Moji kolege, možda, rade malo drugačije – manje soli, manje aromi, manje začinskih trava. I to je dobro, da smo različiti i da gosti to prepoznađu."

Današnji svjetski trend koji se odmiče od *a la carte* jelovnika i definitivno ustoličuje ponudu menija prisutan je i u Mayer'su. Andreas tu nudi jedan kratki meni (tri slijeda), vegetarijanski (četiri slijeda) i dva više-sjedna menija pod nazivima "Mayer's Recommendation" i "Mayer's cross-over", namijenjena gurmanima. Mi smo probali kombinaciju ovih dvaju menija, koja je započela trisom od paprike (*vinaigrette* s pečenom crvenom paprikom, čašica s tri vrste *mousse* od paprike i prženi kineski rezanci s tartaram od patlidžana i cilijsa). Slijedila je juha od limunske trave i đumbira, atraktivno poslužena u epruveti, te pjenica od istih sastojaka. Dva riblja jela bila su mozaik od dimljene losose i jegulje s krastavcima te savršeni morski *pot-au-feu* (Jakovljeve kapice, škampi, dagnje, meso rakovih klješta). Glavno jelo, teletina na tri načina (file s koricom od začinskog bilja, teleći obraz s blitvom i tofum te bomboni od kuhanog i prženog tjesteta punjenog teletinom i telećom koštanom moždinom), posluženo je na stalku. Ručak je završio varijacijama na temu marelice (okruglica, žele, palacinka, gratinirane marelice i sladoled od marelice i badema). Na kraju je stiglo iznenadenje u obliku bogatog izbora pralina i neobičnih slatkih minijatura (bućine koštice u crnoj čokoladi s cilijem, žele od

Alpski vodič za domaće gastro-skijaše

(izbor iz restorana skijaških centara)

AUSTRIJA Bad Hofgastein

– Bertahof, Bad Kleinkirchheim – Das Ronacher, Filzmoos – Hubertus, Hermagor / Nassfeld – Arnold Pucher, Kitzbühel – Neuwirt, Schwindenkapelle, Lienz – Tristachersee, Nassfeld – Wulfenia, Pichl (Schladming) – Pichlmayrgut, St. Jakob – Jesacherhof, Spittal – Kleinsasserhof, Metnitzer, Turrach – Zum Bergmann, Zell am See – Mayer's, Werfen – Obauer

ITALIJA Alta Badia – St.

Hubertus, La Siriola, Bresanone / Brixen – Elephant, Brunico – Oberraut, Cortina D'Ampezzo – Tivoli, Corvara in Badia – La Stüa di Michil, La Villa / Stern – Ciastel Colz, Olang (Brunico) – Mirabell, San Cassiano – Rosa Alpina, San Vigilio / Enneberg (Brunico) – Tabarel, Ortisei / St. Ulrich (Val Gardena) – Anna-Stuben

FRANCUSKA Chamonix

– Hameau Albert 1er, Panier des Quatre Saisons, Courchevel – Bateau Ivre, Megeve – Ferme de mon Père, Floccons de Sel, Val-d'Isère – Les Barmes de l'Ours

Jägermeistera i slično). Sva jela pratila su primjereni vini (različiti vinari i austrijski vinogorja) prema izboru sommeliera.

"Gosti sve češće traže puno malih degustacijskih sjedova jer vrhunski restorani nude puno maštovitih jela i jednostavno ih žele probati što više. Općenito, od posjeta restoranu danas se sve više traži doživljaj – ugodan ambient, menu s puno jela i biranih vina. No, mi gostu dajemo slobodu kombiniranja menija, pa će netko uzeti vegetarijansko predjelo i glavno jelo iz cross-over menija", kaže Andreas.

Mayerove kreacije ne nastaju jednostavno, niti uvijek na isti način, a ideje najviše dolaze za vrijeme i nakon rada. "Navečer se najčešće nataloži dosta toga i onda noću o tome razmišljajam. Sutradan krenem u isprobavanje, i to nikada nije slijed: ideja-kuhanje-perfektno, nego ideja-kuhanje-ništa, pa opet ništa i onda tek iz možda desetog pokušaja dođete do nečega što se još da usavršiti."

U svjetlu dviju blještavih Michelinovih zvjezdica, pitamo Andreasa koliko na njegov rad utječu ocjene gastro-vodiča. "Ne čitam ih, kao ni kritike, jer bi me sve izludjelo. Moji suradnici u kuhinji ih čitaju, pa mi prenesu što o nama pišu. Za mene je važan isključivo Michelinov vodič, no vodiči su vrlo važni mojim gostima. Kod mene dolaze zbog dobre, pa čak i loše kritike. Najgore je kad nitko o vama ništa ne napiše. Na kraju krajeva, najvažniji je kritičar upravo vaš gost."

Teret zvjezdica, titule Newcomera 2005 (magazin Falstaff) i Shooting Stara 2006 (magazin A La Carte), kao i sve češće uvrštenje restorana u austrijski top 5, zasigurno nije lako nositi.

"Kuhanje je moj posao i moj život, ali i nešto što me zabavlja. No, stvari se moraju razdvojiti. Ako se koji dan i posvadam sa suprugom ili me djeca iznerviraju, stvar je profesionalizma da onaj tren kad uđem u kuhinju postanem dobro raspoložen. I svojim suradnicima moram pružiti jednako zadovoljstvo u radu, tako da svaki dan daju svoj maksimum. Za mene je važno da u kuhinji nisam zvjezda ja, nego cijela ekipa. Bez njih sam nitko jer svakogost koja se ne pretvoriti u nešto konkretno ne vrijedi ništa", zaključuje Mayer. ♣

[HOT SPOT]

ZIMOVANJE U STILU PORSCHEA

Izbirljivi gurmani koji budu skijali u Zell am Seeu (kao i obližnjem Kaprunu), omiljenom zimovalištu Hrvata, u podnožju savršeno uređenih staza i poznatog spusta Schmittenthal, uz zaledeno jezero, moći će isprobati najnoviji austrijski *gastro-hot spot*, Mayer's, ali i boraviti u **Schlossu Prielau**, na čijem se posjedu restoran nalazi. Idilični položaj u neposrednoj blizini skijaških žičara, ali lišen halabuke mondenog skijaškog središta, čini ga ideal-

nim izborom za svakoga tko voli skijanje sa stilom. Luksuzne sobe, kamini i prostori puni antiknog namještaja samo su ugodna kulisa vrlo opuštena ugodaja koji vlada u hotelu. Potpuno renovirani dvostruki koji se spominje još 1492., prije negoli ga je kupila obitelj Porsche (i danas se koriste privatnim apartmanom u dvorcu), pripadao je Hugo von Hofmannsthalu, čuvenom austrijskom književniku i suočivaču Salburškog festivala. Hotel ima i *wellness* centar sa

saunom, parnom kupelji, masažama i kozmetičkim tretmanima. "Budući da je Zell am See prije svega mjesto za odmor, posebno smo vodili računa da osiguramo neformalni ugodaj, da hotel i restoran ne budu mjesto gdje ćete se bojati nasmijati ili previše paziti što ćete odjenuti. Naš je glavni cilj gostu osigurati najbolji provod u životu", kaže Anette Mayer, šarmantna domaćica koja s puno odmjerenosti i ukusa vodi ovo mjesto, namijenjeno gostima što

voće užitak na visokoj razini. Cijena noćenja s doručkom za dvije osobe je 220 eura. U ponudi su i apartmani za tri i šest osoba, a moguće je unajmiti i cijeli dvorac (22 osobe, 1800 eura na dan). www.schloss-priehau.at